

نوع کار و محل نامین شود در صورتی که برای روشنائی از نور مصنوعی قوی استفاده شود باید برای محافظت از ناراحتی چشم جابجایی مخصوصی نصب گردد.

ماده ۱۲ - کلیه پنجره های به دسترس که جهت روشنائی اطاق ها تعبیه شده و کلیه چراغها و جابجایی باید نظافت نگه داشته شود.

فصل سوم - تهویه و حرارت

ماده ۱۳ - محل کار در هر کارگاه باید بطوری تهویه شود که کارگران همیشه هوای سالم تنفس نمایند. در مورد محل های کار پوشیده مقدار حداقل هوای لازم برای هر شکارگر بر حسب نوع کار در هر ساعت ۱۲۰ لیتر محاسب می باشد.

ماده ۱۴ - در کارگاه های سنگ دود و یا گاز و یا گرد و غبار و یا بارهای مضر ایجاد می شود باید مواد مذکور با وسایل فنی مؤثر طوری از محل تولید به خارج کارگاه هدایت شود که مزاحمت و خطری برای کارگران ایجاد ننماید.

ماده ۱۵ - در کارگاههایی که تهویه طبیعی کافی نباشد باید از وسایل تهویه مصنوعی استفاده شود.

ماده ۱۶ - هر کارگاه باید دارای وسائلی باشد که در زمستان و تابستان درجه حرارت داخلی آن بوضع قابل تحمل نگهداری شود.

فصل چهارم - جلوگیری از آتش سوزی و مبارزه با حریق

ماده ۱۷ - در هر سالن کار به تناسب تعداد کارگران باید در هر یک از طرف های سکه بهارچ بلاشوند بنام درهای نجات وجود داشته باشد و درهای مزبور بر اثر هوا و یا سایر خروجه ساختمان منتهی شوند.

ماده ۱۸ - درهای خروجی نباید هیچوقت باید قفل باشد و باید بوسیله علائم و یا چراغ های مخصوص از داخل مشخص باشد.

ماده ۱۹ - کلیه یانگان ها و یا گرد ها در ساختمان های بلندتر از دو طبقه (طبقه اول کمتر) و سایر طبقات هر کدام چهار متر محاسبه میشود) باید با مصالح ساختمانی نسوز ساخته شوند.

ماده ۲۰ - در هر کارگاه که بطرف یک کان یا از می شود باید حداقل فاصله ای باندازه هر قدم تا نخستین پله برای توقف داشته باشد.

ماده ۲۱ - در کارگاههایی که بیشتر احتمال آتش حریق می رود باید وسایل مخصوص اعلام خطر (آژیر) بکار رود طوری که در تمام محوطه کار اعلام خطر شنیده شود.

ماده ۲۲ - کارفرما موظف است مواد مستقره مورد نیاز کارخانه را در تانک ها و مخازنی که مقاوم در مقابل آتش باشند نگهداری نماید و این مخازن و تانک ها باید از محل کار مجزا و فاصله کافی داشته باشند.

ماده ۲۳ - در نقاطی که مواد منفجره و یا مواد سریع الاحتراق یا سریع الاشتعال وجود دارد احتیاطات و روش های روشن کردن و حمل کربوب قندک و امثال آنها باید متنوع گردد.

ماده ۲۴ - در موارد زیر تهیه و نصب برق کبرال الزامی است

الف - ساختمانهایی که در آن مواد قابل احتراق و یا انفجارتولید و یا ذخیره و یا بار می شود.

ب - تانکها و مخازنی که بنزین و نفت و روغن و یا مواد قابل اشتعال دیگر در آنها نگهداری میشود.

ج - کوره های مرتفع و دود کش های بلند.

فصل پنجم - ماشین آلات - پوشش

و حفاظت ماشین آلات

ماده ۲۵ - کلیه قسمت های انتقال دهنده نیرو (ترانسپون) از قبیل تسمه و فلک و زنجیر و چرخ دنده و امثال آن و همچنین قسمت هایی از ماشین ها که امکان ایجاد سایش برای کارگر داشته باشد باید دارای پوشش و یا حفاظت با استفاده کافی باشد.

ماده ۲۶ - قبل از شروع به تعمیر و نظافت و در هنگام کار ماشین ها باید بطور احتیاط بخشی آن ها را متوقف ساخت.

تعمیر (تنگام راه انداختن ماشین ها بطور آزمایش یا پس از تعمیر لازم است این کار با ابزار مطمئن بوسیله متخصصین فنی تحت نظر مدیر فنی و یا نماینده فنی ذیصلاحیت انجام گیرد.

ماده ۲۷ - در موقع تعمیر تانک ها و مخازن مواد خطرناک و قابل احتراق و اشتعال و انفجار از قبیل مخازن بنزین و نفت و روغن و غیره باید مخازن مذکور تعلیه و سپس بشویی شست و شو شود بطوریکه هر گونه مواد زائد و خطرناک از چیدار داخلی آن زایل گردد و برای آنکه گازهای موجوده احتیاطی به کلی خارج شود باید در پیچ های مخازن باز بوده و بوسایل لازم تهویه گردد.

فصل ششم - وسایل الکتریکی

ماده ۲۸ - وسایل و ادوات الکتریکی باید دارای حفاظت بوده و طوری ساخته و نصب و بکار برده شود که خطر برق زدگی و آتش سوزی وجود نداشته باشد.

ماده ۲۹ - نصب و امتحان و یا تنظیم وسایل و ادوات الکتریکی باید فقط توسط اشخاصی که صلاحیت فنی آن ها را برز داشته اند انجام گیرد و متعصمی قبل از شروع بکار آن را مورد آزمایش قرار دهد.

ماده ۳۰ - برای جلوگیری از ازدیاد سیم های متحرک و آزاد لازم است بمقدار حداقلی بریز در محل های مناسب نصب گردد تا به سبب آن بتوان از آنها استفاده نمود.

ماده ۳۱ - پوشش ها و وزه کابل های برق و لوله ها و بست ها و متعلقات و همچنین حفاظتها و سایر قسمت های فلزی و سیمیل برق که مستقیماً تحت فشار برق نیستند برای جلوگیری از بروز خطرات احتمالی باید اتصال زمین مؤثری داشته باشند.

ماده ۳۲ - سیم های اتصال زمین باید دارای ضخامت کافی و در نتیجه مقاومت کم باشند تا بتوانند با جدا کردن جریان احتمالی که در اثر از بین رفتن و یا خراب شدن عایق بوجود آید استقامت داشته باشند. سیم ها باید در مدار جریان و سیمایی بیش بینی شود که در صورت پیدا شدن نقص که موجب اتصال جریان برق بزمین گردد تمام مدار با قسمت مربوط آنرا قطع کنند.

ماده ۳۳ - در نقاطی که احتمال سیم پیچی های اتصال زمین می رود باید بوسیله مکانیکی آن ها را محافظت نمود.

ماده ۳۴ - در مورد دستگاه های الکتریکی متحرک که دارای قسمت های فلزی بدون عایق باشند اهم از این که با جریان متناوب کار کنند یا دائم باید احتیاطات زیر بعمل آید.

الف - بدنه های فلزی بدون عایق و سیمیل مزبور باید بوسیله بطور احتیاط به اتصال زمین داشته باشند مگر اینکه جریان دائم یا فشار کمتر از ۵۰ ولت باشد.

ب - بکار بردن دستگاه های الکتریکی متحرک با ولتاژ بیش از ۵۰۰ ولت ممنوع است.

ج - در مواردی که بکار بردن سیم اتصال زمین مؤثر مقدور نباشد باید جریانی با ولتاژ کمتر بکار برده شود.

د - در محیط های آماده با احتمال وجود زمین در مجاورت مواد قابل اشتعال باید فقط از وسایل مخصوص الکتریکی متحرکی استفاده شود که از احتیاط عدم ایجاد اشتعال اطمینان بخش باشد.

ماده ۳۵ - در مدت تعمیر شبکه برق باید آنرا بوسیله کلیه از منبع جریان قطع و بزمین متصل نمود و در صورت لزوم بین سیم های شبکه نیز اتصال مستقیم برقرار گردد.

ماده ۳۶ - در محیطی که خطوط تحت فشار برق وجود دارد تعمیر یا نصب ماشین آلات و دستگاه ها با سیم کشی یا هر عمل دیگر که ممکن است ایجاد برق زدگی نماید اکیداً ممنوع و فقط پس از قطع جریان برق انجام آن مجاز خواهد بود.

ماده ۳۷ - سیم ها و کابل های برق باید دارای روپوش عایق مناسب باشند الکتریسته و سایر شرایط موجوده (طوبشو گرما - شریحه ساید کی وغیره) بوده و روی اصول فنی نصب و احتیاطات امکان در لوله یا کانال قرار گرفته باشند.

ماده ۳۸ - سیم های پیل کردن - بر اتصالات و سایر سیم ها را که نمیتوان عایق نمود باید طوری در حفاظ قرار داد که از اتصال احتمالی جلوگیری شود.

ماده ۳۹ - در کارگاههایی که مواد منفجره و یا گازهای قابل احتراق و مواد قابل اشتعال تولید میشود باید سیم های برقی بشویی باشند که ایجاد جرقه ننمایند و از موتور ها و ماشین ها عایق اصول فنی برای این قبیل کارها ساخته شده استفاده شود.

ماده ۴۰ - کلیه ماشین آلات و دستگاههایی که احتمال تولید الکتریسیته ساکن دارد باید اتصال زمین مؤثر داشته باشند تا از تراکم بارهای الکتریسیته ساکن جلوگیری شود.

ماده ۴۱ - در محیطی که مواد قابل اشتعال و یا قابل انفجار (گازها - گر و غبار و بخارات قابل انفجار و مایعات قابل اشتعال و غیره) وجود دارد علاوه بر اتصال زمین باید بوسایل مطمئن دیگری نیز از تراکم بارهای الکتریسیته ساکن جلوگیری نمود.

فصل هفتم آب آشامیدنی

ماده ۴۲ - در کتب کارگاهها کارفرما مکلف است آب آشامیدنی گوارا و سالم به مقدار کافی در مخازن سربسته و محفوظ که طبق اصول بهداشت ساخته و نگهداری شود در دسترس کارگران بگذارد .
ماده ۴۳ - بکارگرانی که در گرمای زیاد برای مدت مدیدی کار میکنند باید قفسهای نمک طعام داده شود .
ماده ۴۴ - استفاده از لیوان عمومی برای آشامیدن آب ممنوع است .

فصل هشتم نظافت و نظافت در کارگاه

ماده ۴۵ - محل های کار و سالن های کار - راهروها - انبارها و سایر قسمت های دیگر کارگاه باید طبق اصول بهداشت نگهداری شود .
ماده ۴۶ - دیوارها - سقف - پنجره ها و درها و شبدها باید پاکیزه و بی عیب نگاه داشته شوند کف سالن ها باید پاکیزه بوده و در حدود امکان نور لگزنه نباشد .
ماده ۴۷ - چارونظافت کردن تاجانی که امکان دارد باید در فواصل نوبت های کار انجام شده و ترتیبی صورت گیرد که از انتشار گرد و غبار جلوگیری شود .
ماده ۴۸ - انداختن آب دهان و پیش روی زمین و دیوار و دامنه ممنوع است و در هر محل حکار باید به تعداد کافی ظروف مخصوص برای ریختن زباله و ظروف دیگری برای انداختن اخلاط موجود باشد . این ظروف باید قابل پاک کردن بوده و در شرایط مناسب بهداشتی نگهداری و گند زدائی شوند .
ماده ۴۹ - فاضل آب و سایر فضولات کارخانجات باید بوسیله مجاری فاضل آب به چاهها و یا حوضچه های تصفیه ریخته شود و این مجاری باید با مصالح غیر قابل نفوذ ساخته شده و قطر داخلی و شیب آنها طوری باشد که به سرعت فاضل آب را به چاهها و یا حوضچه های تصفیه هدایت نماید . در محل های که شیب کافی وجود ندارد بوسیله میل یکایکی یا سینی این منظور تأمین گردد .

ماده ۵۰ - در کارگاههایی که فضولات حاصله ممکن است موجب مسمومیت یا بیماری گردد باید فضولات مزبور با عملیات قبلی یکی یا شبیهی در حوضچه های مخصوص تصفیه گردد . در هر حال در دفع فضولات باید از نظر حفظ سلامت و بهداشت و جلوگیری از شطرات مسککه دقت و پیش بینی های لازم بعمل آید .

ماده ۵۱ - مواد اولیه و محصولات کارگاه باید طوری در داخل انبارها و یا کارگاه گذاشته شود که عبور و مرور کارگران و در صورت اقتضا وسائل نقلیه براحتی ممکن باشد و شیبها مواد مزبور باید طوری چیده شود که خطر سقوط و بروز سوانح وجود نداشته باشد .

ماده ۵۲ - هر کارگاه باید دارای تعداد کافی مستراح مردانه و زنانه باشد و مستراح باشد ساختمان مستراح باید طوری باشد که بوی عنوث آن بوسیله هواکش به خارج منتقل گردد و آبی که در آن استعمال میشود از شیر برداشته شود . برای هر ۲۰ کارگر حداقل باید یک مستراح وجود داشته باشد و در هر مستراح یک آفتابه گذاشته شود . شستشوی کمدزدائی مرتب مستراح ها الزامی است .

ماده ۵۳ - هر کارگاه باید دارای تعداد کافی دوشویی یا شیر باشد و دوشویی ها باید طوری ساخته شود که طبق اصول بهداشتی قابل استفاده و قابل پاک کردن باشد . برای هر ۲۰ نفر کارگر حداقل باید یک دوشویی وجود داشته باشد .

ماده ۵۴ - کارفرما مکلف است برای تأمین نظافت کارگران به مقدار کافی صابون در اختیار آنان گذارد و وسایل تشک کردن دست و روی کارگران را تأمین نماید .

ماده ۵۵ - در کارگاههایی که پوست زدن کارگران در معرض مواد سمی یا عفونی یا محرک یا مواد سکنجید و گرد و غبار بوده و همچنین در کارگاههایی که کارگران در گرمای زیاد کار میکنند کارفرما مکلف است برای هر شش نفر کارگری که در یک زمان کار خود را ترک میکنند حداقل یک دوشوی با آب گرم و سرد تهیه نماید و محل دوشوها باید با مراقبت کامل نظیف و گندزدائی شود .

ماده ۵۶ - در هر کارگاه باید اطمانی با وسعت کافی وقفه های انفرادی برای تفریح و گذاردن لباس شخصی کارگران اختصاص یابد . اطمان مزبور وقفه های آن باید مرتباً تهیه و گندزدائی و پاکیزه شود .

فصل نهم - ناهارخوری

ماده ۵۷ - هر کارگاه که کارگران آن در همانجا غذا صرف میکنند باید دارای محل مخصوصی با وسعت کافی و تعداد لازم میز و نیکت برای هدای که در یک موقع غذا میخورند باشد . محل غذا خوری باید دارای روختائی کافی بوده و بویوسنه طبق اصول بهداشتی پاکیزه نگهداری شود .

ماده ۵۸ - ظروف غذا خوری باید همیشه پاک و عاری از هر گونه آلودگی باشد .
ماده ۵۹ - کارکنان محل غذا خوری باید دارای دوشوی تمیز بوده و نسبت به نظافت شخصی خود مراقبت کامل بنمایند و مایه پاک مرتبه معاینه پزشکی بشوند .
ماده ۶۰ - کارگران قبل از ورود به محل غذا خوری باید دست و روی خود را با صابون بشویند و در صورتیکه با مواد سمی یا عفونی و یا کثیف سروکار دارند لباس کار خود را تعویض نمایند .

فصل دهم - وسایل استحضاطی فردی

ماده ۶۱ - کارفرما موظف است در هر سال دودست لباس کار مجاناً در اختیار هر کارگر بگذارد . لباس کار باید متناسب با نوع کار باشد و نظوری تهیه شود که کارگر بتواند براحتی و نظایف خود را انجام دهد و موجب بروز سوانح نگردد .
نیمبره (بکارگران زن علاوه بر لباس کار باید سر بند نیز داده شود .

ماده ۶۲ - بکارگرانی که با مواد شیمیائی کار میکنند باید علاوه بر لباس کار بر حسب نوع کار وسایل استحضاطی لازم از قبیل پیش بند و دستکش و دستکش مخصوص و عینک و غیره که آنان را از آسیب مواد مزبور مصون دارد داده شود .
ماده ۶۳ - بکارگرانی که در مجاورت کوره های ذوب فلز و آهنگری کار میکنند باید لباس پوشیده نسوز و قناب یا عینک و بکارگرانی که مستقیماً با مواد گدازنده کار میکنند علاوه بر وسایل فوق دستکش و کفش نسوز داده شود .

ماده ۶۴ - برای سیم کشی و هر نوع کار دیگر در ارتفاعات مانند دیوارها و پایه های بلند و بطور کلی هر محلی که امکان تهیه وسایل حفاظتی برای جلوگیری از سقوط کارگر مقدور نباشد باید بکارگران کمر بند اطمینان داده شود .

ماده ۶۵ - لباس کارگرانی که با مواد سمی کار میکنند باید در محل مخصوصی جدا از محل لباس کین عمومی نگهداری و ترتیبی شستشو شود که کارگران را از آسیب نفوذ سم مصون بدارد .

ماده ۶۶ - برای کارگرانی که موقع کار در معرض سقوط اجسام قرار دارند باید کفش حفاظتی و کلاه مخصوص حفاظتی از قاز و یا ماده سخت دیگری که قابل اطمینان باشد تهیه شود .

ماده ۶۷ - کارفرما مکلف است مراقبت نماید کارگرانی که در نزدیکی قسمت های گردان ماشین آلات مشغول کار می باشند موهای خود را کوتاه نموده و با وسیله سربند نگهداری نمایند .

ماده ۶۸ - در مواردی که نوع کار طوری است که تعارانی برای چشم کارگران وجود دارد از قبیل سیاده و جوش کاری و ماشین های تراش و نظایر آن کارفرما مکلف است عینک های مخصوص مناسب با کار در دسترس کارگران بگذارد .

ماده ۶۹ - کارفرما مکلف است بکارگرانی که روی شبکه تحت فشار برق کار میکنند و در معرض خطر برق زدگی هستند علاوه بر ابزار مخصوص دستکش و کفش و کلاه مخصوص عایق الکتریسته بدهد .

ماده ۷۰ - در مواردی که جلوگیری از انتشار گرد و غبار و مواد شیمیائی و یا تهیه محیط آلوده به مواد مزبور از لحاظ فنی ممکن نباشد کارفرما موظف است ماسک و یا وسایل استحضاطی متناسب دیگری تهیه و در اختیار حکارگر مربوطه قرار دهد .

ماده ۷۱ - در محیط های مرطوب و در مورد کارهایی که در آب انجام میشود کارفرما باید به حسب نوع کار کفش یا عینک های لاستیکی و در صورت لزوم دستکش های غیر قابل نفوذ تهیه و در دسترس کارگران بگذارد .

ماده ۷۲ - بکارگرانی که با اشباع و مواد پرتنه (از قبیل ادوات فلزی و جام های شیشه و شوره شیشه و غیره) کار میکنند باید دستکش های متناسب با نوع کار داده شود .

ماده ۷۳ - کارفرما مکلف است بوسیله مسئولین فنی خود کلیه وسایل استحضاطی را مرتباً بازرسی و در صورت لزوم تعویض نماید تا بوسیله وسایل مزبور برای تأمین حفاظت کارگران آماده باشد .

ماده ۷۴ - کارفرما مکلف است مراقبت کند که کارگران مرتباً از وسایل استحضاطی که بوسیله او تهیه و در اختیار آنان گذاشته شده استفاده نمایند و عدم استفاده از وسایل مزبور در انجام وظیفه محسوب میشود .

فصل یازدهم کمکهای اولیه

ماده ۷۵- کارفرما مکلف است در صورت امکان هرگز برای استفاده فوری بیماران یا اشخاص آسیب دیده تحت نظر پزشک یا پزشک کار تأسیس نماید و در صورت عدم امکان باید کمکهای اولیه را در محل کار و لوازم کمکهای اولیه متناسب با تعداد کارگران و نوع مشاغل کارگاه درجالتی که دسترسی فوری به آنها برای کارگران میسر باشد ایجاد نماید مراکز کمکهای اولیه و محل نصب قفسه ها باید بوسیله علائم مخصوص بصورتی مشخص باشد که کلیه کارگران از محل آن مطلع باشند.

کارفرمایانی که کارگران آنان مشمول مقررات بیمه های اجتماعی میباشند میتوانند در صورت وقوع حادثه ناشی از کار یا بیماری حرفه ای هزینه انجام کمکهای اولیه را طبق ماده ۸۵ لایحه قانونی بیمه های اجتماعی کارگران از سازمان بیمه های اجتماعی کارگران دریافت نمایند.

ماده ۷۶- در کارگاههایی که به سبب نوع کار احتمال مخاطرات مهم از قبیل خفگی و برق زدگی و امثال آنها وجود دارد کارفرما مکلف است برای ایمنی کارگران تأسیس دیدن پیش بینی های لازم را بنماید.

ماده ۷۷- کارفرما مکلف است بهمن اطلاع از ابتلا یکی از کارگران بامراض واگیر راننده یا اولین دست و زارت بهداشتی و همچنین به سازمان بیمه های اجتماعی کارگران اطلاع دهد.

ماده ۷۸- کارفرما مکلف است دستورات بهداشتی مربوط به کارگاه خود و همچنین دستورات بهداشتی مربوط به امراض واگیر و امراضی که بصورت همه گیری در آنجا است برای اطلاع کارگران در محل های مناسب نصب نماید.

ماده ۷۹- کارفرما موظف است آمار بیماران و حادثه پذیرگان خود را در آخر هر ماه با ادارات کار محل ارسال دارد.

ماده ۸۰- متعلقین از اجرای مقررات این آیین نامه مشمول شق دوم ماده ۶۰ قانون کار مصوب اسفندماه ۱۳۲۷ خواهند بود.

این آیین نامه مشتمل بر ۸۰ ماده و ۲ تبصره باستناد ماده ۴۷ قانون کار تصویب و در یازدهمین جلسه شورای عالی حفاظت فنی مورخ یکشنبه ۱۴/۶/۳۸ تصویب نهائی رسیده و قابل اجرا است.

شورای عالی حفاظت فنی

۲۸/۶/۳۸

شماره ۲۹۸

وزارت دادگستری

نظر به ماده ۲۶ قانون ثبت اسناد و املاک مصوب ۲۶/۳/۱۳۱۰ و ماده ۱۲۰ آیین نامه ثبت مصوب ۱۳۱۷ بشرح زیر اصلاح میشود.

ماده ۱۲۰ اصلاحی- ملاک متاهی که قسمتی از آن ثبت برای بقیه سهام صلحیات سابقه ای باز گذاشته شده و در موقع اختتام دفتر قبلی از ثبت بقیه سهام یک نسخه دفتر اداره ثبت کارمورد دفتر املاک فرستاده شده و موقع ثبت بقیه سهام باید رونوشت پیش نویس سند مالکیت را با اداره ثبت گرداننده فرستاده که در محل خود ثبت نمایند و وزیر دادگستری.

۲۸/۶/۳۸

آقای

شماره ۲۱۳۹۹۹

بخار به ۲۸/۶/۳۸ پیرونده شماره ۲۸/۶/۳۸

مرجع رسیدگی- شعبه ۱۹ دادگاه بدین تهران

خواهان- شرکت سهامی میلاد به مدیریت آقایان مصطفی و محمد هادیون خیابان اکبرآباد شرکت سهامی میلاد بهار کالت آقای ناصر مناجی مقدم خیابان فردوسی مقابل بانک و آقای سید محمد میر طاهری خیابان فردوسی مقابل بانک ملی ایران دفتر و محکات صدرالفاطی.

خوانده- آقای مرتضی تیموری خوانده مبلغ بیست و پنج هزار و صد و نود و دو ریال و خسارات

گردش کار- پس از تقدیم دادخواست از طرف خواهان و ثبت در دفتر و ارجاع به این شعبه دادگاه در وقت مقررات تشکیل است به توجیه پیشنهاد دعوی ختم رسیدگی را اعلام به شرح زیر بعد در رای مبادرت می نماید.

۱- چون وکیل خواهان به شرح صورت مجلس دادخواست را غایت به مطالبه وجه سه طری برات مورد دعوی استرداد ننموده است لذا برای ابطال دادخواست خواهان را در این قسمت صادر نمیشاید و اما با توجه به مبلغ ۱۲۰/۹۶ ریال بابت وجه دوقدره سفته بانوجه بهی و برکنه سفته مدرک که حاکی از اشتغال ذمه

خوانده و میزان مبلغ مورد مطالبه بخوانان میباشد و نظر بانکه تا سیده با استحضار از وقت که بوسیله مطبوعات دعوت شده حاضر نگردیده و هیچگونه دفاعی از دعوی نگردیده است لذا دعوی خوانان به سبطالیه ۱۲۰/۹۶ ریال بااعتاد دعوت دعوی از هر گونه ایراد و دفاع و معترضات فایده آن ظهور بر صحت داشته و خوانده محکوم است و وجه زیر را در وجه خوانان بپردازد.

۱- مبلغ ۱۲۰/۹۶ ریال بابت اصل خواسته.

۲- مبلغ ۱۱۰ ریال بابت هزینه دادرسی از قبیل پول تمیز اوراق و پوشه.

۳- مبلغ ۱۰۲ ریال بابت هزینه و اخراجات.

۴- مبلغ ۱۳۰۰ ریال بابت مخارج درج آگهی.

۵- مبلغ ۲۹۷/۸۰ ریال بابت خسارت حق الوکاله این مرحله از دعوی.

۶- مبلغ ۴۷۴۴ ریال بابت زیان دیر کرد از تاریخ دادخواست سفته ها تا این تاریخ.

بنام ۱۲ درصد در سال وصول خسارت تاخیر تأدیه از این تاریخ بقیه بعهده دائر اجرا است که با احتساب آن بهای تلفات و خسارت وصول محکوم به از محکوم علیه اخذ و در حق محکوم اکار سازی نماید.

رای صادره نسبت به خوانده غیابی و ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ تسلیل و اخواهی در این دادگاه و سپس در حدود مقررات پژوهش پذیر است.

رئیس شعبه ۱۹ دادگاه بدین تهران

رونوشت برابر اصل است برای اطلاع آقای مرتضی تیموری بگنویت در

روزنامه رسمی کشور شاعنیانی ایران و بوسیله از جراید کثیرالانتشار مرکز آگهی

میشود که از حق قانونی خود استفاده نمایند و متذکر می شود در صورت قطعیت

این دادنامه و صدور ورقة اجرائیه ورقة مزبوره بگنویت آگهی می شود و ده روز

بعد از موقع اجراء گذاشته خواهد شد در این صورت برای عملیات اجرائیه دیگر

هیچ قسم ابلاغ و یا اخطاری که قانوناً محکوم علیه حاضر شود بعمل نخواهد آمد

مگر اینکه محکوم علیه رئیس اجراء را مستحقاً از محل اقامت خود مطلع نماید.

پ ۵۰۱۳ مدیر دفتر شعبه ۱۹ دادگاه بدین تهران

شماره ۲۹۰۹۲۹۹۲۷۴۲

۲۸/۶/۳۸

مناقصه

شهرداری طهران- دستور دادوست کلا- زمستانی تفرات لباس بکیر خود را

طبق شرایط ذیل از طریق مناقصه واکلا می نمایند.

۱- داوطلبان مناقصه میبایستی قبلاً با اداره کل برداری شهرداری مراجعه

و پس از دریافت برگ مشخصات و ملاحظه نمونه های موجود پیشنهادات خود را تا ساعت

۱۰ صبح روز ۴ شنبه چهاردهم مهرماه ۳۸ بصندوق آگهی مناقصه شهرداری

تسلیم دارند.

۲- پیشنهاد دهندگان میبایستی قبلاً مبلغ ده هزار ریال بتوان سیده

تقدیم بصندوق اداره کل در آمد شهرداری پرداخت و قبض رسیده آنرا ضمیمه

پیشنهاد خود بنمایند (تضمین نامه بانکی لائیل برای مدت دو ماه مورد قبول

خواهد بود).

۳- پیشنهاداتی که فاقد قبض سیده و یا ضمیمه و یا این که دیرتر از

موعد مقرر در آگهی بر سهیم و رجوع تر استرداد نخواهد شد.

۴- مدت دوشت و تعویل کلیه کلامهای مورد مناقصه از تاریخ مبادله بیان

بطل و بشروع خواهد بود.

۵- تقاضا کلا مورد مناقصه در حدود ۴۳۰۶ توب میباشد که ممکن است

در موقع تنظیم بیان تا حدود اندک در حد کسر و اضافه گردد.

۶- چنانچه برنده مناقصه پس از ابلاغ کتبی شهرداری تاهیت در روز برای

تنظیم مبادله بیان حاضر نشود- سیده اش بصندوق شهرداری تهران ضبط

خواهد گردید.

۷- هزینه آگهی تا مبلغ یکصد هزار ریال شامله سدی درودن صورت تجاوز

از مبلغ مزبور نسبت به آزاد سدی یک احتساب و از برنده مناقصه دریافت

خواهد گردید.

۸- مطالبات ذواتی بر سایر مقررات به عهد و پیمان مناقصه می باشد.

۹- حضور پیشنهاد دهندگان دو جلسه مناقصه آزاد بود شهرداری طهران نیز

در رد و قبول یک و یا کلیه پیشنهادات واصله آزاد است.

۱۰- پیشنهاد دهندگان باید دستاورد گردد که مشمول معنویت مذکور در

قانون منع مداخله کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری مصوب

درجه ۳۷ نباشد.

پ ۵۰۲۴

شهردار تهران